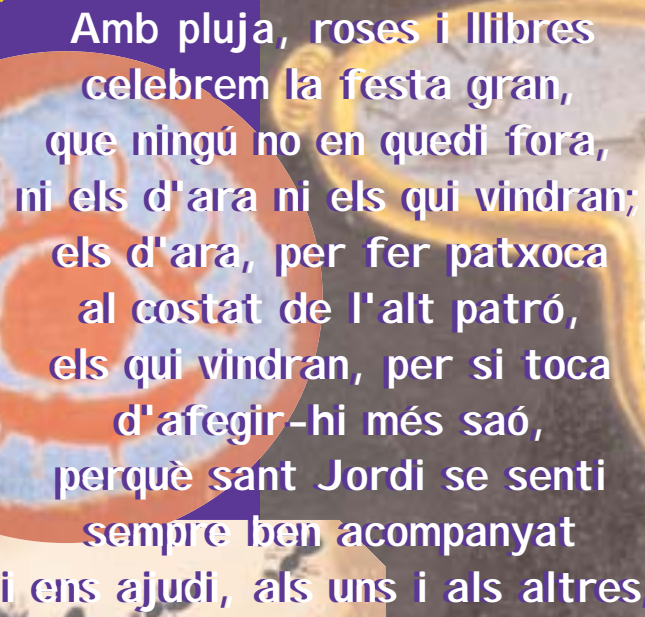

escola

REVISTA DEL COL·LEGI "SANT ALFONS" DE FELANITX
COOPERATIVA D'ENSENYAMENT "ES LLEDONER"

VII FESTA DEL LLIBRE

Amb pluja, roses i llibres
celebrem la festa gran,
que ningú no en quedi fora,
ni els d'ara ni els qui vindran;
els d'ara, per fer patxoca
al costat de l'alt patró,
els qui vindran, per si toca
d'afegir-hi més saó,
perquè sant Jordi se senti
sempre ben acompanyat
i ens ajudi, als uns i als altres,
a poder guanyar el combat
que fa tants segles que dura
i encara no s'ha acabat.

Dalí

Miquel Martí i Pol. *Abril* (fragment).

www.lledoner.com

EL PARE DURAN, UN HOME PREOCUPAT PER L'EDUCACIÓ

Tots el coneixem bé: el lledoner que presideix el nostre pati i segurament més que centenari, es manté dret i creix i canvia d'aspecte amb el pas de les estacions. Per tot això és possible gràcies a unes arrels fondes, amagades, soterrades que l'alimenten i el mantenen viu.

Per això crec molt encertat que l'hagin elegit com a símbol de la nostra cooperativa d'ensenyament. Perquè el nostre col·legi té també una història, unes arrels que l'han nodrit i unes persones il·lusionades que s'han esforçat perquè es mantingués al larg del temps.

I un dels personatges clau ha estat sens dubte la figura menuda i nerviosa de l'entranyable P. JAUME DURAN C.R.

Ara ens ha deixat després d'una llarga vida, 91 anys, molts dels quals els passà entre nosaltres, permeteu-me breument que ressenyi alguns dels fets que mostren la dedicació i la curolla que sempre demostrà aquest teatí per mantenir viu el col·legi.

Als anys 50 vaig tenir la sort d'anar a escola a Sant Alfons. Llavors hi havia una escola de patronat amb dues aules que regentaven D. Antoni Sagrera ("Xorret") i D. Macià Barceló ("Tibús").

A partir de l'octubre del 1961 es juntaren col·legi i patronat per funcionar com a graduada de 5 unitats.

Onze anys més tard, pel juny del 1972 i conseqüència de la implantació de l'E.G.B. s'agruparen els patronats: Sant Miquel,

El Pare Duran amb els Crevats

El Pare Duran amb els mestres de Sant Alfons

Sant Gaietà i Sant Agustí amb el col·legi Sant Alfons per formar el Col·legi Sant Alfons d'E.G.B. amb 8 unitats.

Llavors el P. Duran decidí en vista de l'augment d'alumnat, construir

quatre aules noves i deixà oberta la possibilitat d'ampliar-les amb la compra del solar veí aleshores propietat del Banc de Crèdit.

Passaren els anys i el 1977 el col·legi ja tenia 16 unitats, el nombre d'alumnes seguia creixent fins que el 1990 Duran es veu empès a construir 4 aules més orientades al carrer Zavellà i que és per on actualment té l'entrada el nostre col·legi.

Com veis la vida del P. Jaume va estar sempre orientada al bon funcionament del centre al qual no escatimà fins i tot diners per tal que pogués fer front als reptes que suposaven les innovacions i els nous enfocaments que s'anaven produint en l'educació.

Descansi en pau aquell que durant molts d'anys participà de les nostres dèries i els nostres afanys per portar endavant aquesta institució.

Gabriel Bordoy Valens.

La Cooperativa d'Ensenyament "Es Lledoner" fa arribar el condol als familiars i a tota la comunitat Teatina.

El Pare Duran amb l'Escolania

NOTÍCIES DE L'ESCOLA

Tallers de bones pràctiques

Els alumnes de Primària varen assistir a un taller sobre l'estalvi d'aigua en la llar promogut per la CAM. L'objectiu del curs era reduir el consum d'aigua a les cases i evitar malbaratar-la innecessàriament. Uns monitors especialitzats en la matèria ens donaren consells útils per a usar a diari; a més varen poder experimentar alguns d'aquests consells manipulant els aparells instal·lats a l'auto-car on es realitzaven les activitats.

Sant Antoni

Un any més alumnes i mestres varem participar a les tradicionals beneïdes de Sant Antoni. Per als més petits les educadores varen muntar una carrossa molt matancera; els més grandets de l'escoleta i els de Primària varen acompanyar-los a peu.

SANT ANTONI I EL DIMONI
A MATANCES VAREN ANAR,

EL DIMONI S'AMAGAVA,
TOT S'HO VOLIA MENJAR.

SOBRASSADA I LLANGONISSA,
BOTI FARRONS PER TORRAR,
EL DIA DE SANT ANTONI
ELS MOLTS D'ANYS VOS VOLEM
DONAR.

A més a més, les mestres de Primària varen fer una carrossa que tenia per títol "*Feina ben feta*":

*Ai! Sant Antoni Gloriós
i de Viana anomenat,
no vegeu lo pressurosos
que hem hagut de treballar
per poder avui arribar
ben enllestits a veure-vos.*

*Com que el curs passat als
mestres
se'ls ocorregué brodar,
enguany als altres
ens han volgut mostrar
sa feinada que hem hagut de
fer
per poder quedar bé.*

*Tot ho hem hagut d'enllestir,
planxar i emmidonar
per poder aquest horabaixa
esser aquí
quasi bé sense dinar.
Com veis la taula hem parat*

*amb unes grans estovalles,
ben polides i ben brodades.*

*A la paret, el mirall no pot fal-
tar*

*per contemplar-nos si convé
quan enllestits estarem
per anar a veure sa padrina
que pot ser ens donarà
dos duros per anar a fira.*

*Moderns som i electricitat
tenim,*

*per això sa madona
ha brodat sa mampara feta a
mida*

*perquè llum d'oli ja no tenim.
I no vegeu ses veïnades...*

*fora corada van
per tenir-la ben igual.*

*I ara també traurem
sa palangana brodada
per servir-vos es cafè
que si tenim temps i convé
ens asseurem tots en rotlo
per fer una bona xerrada
i així passar sa vetlada.*

Dia de la no violència i la Pau

Enguany els alumnes i mestres del nostre col·legi i del col·legi Joan Capó hem sortit junts al carrer en motiu de la commemoració de la mort del

gran pacifista el **Mahatma Gandhi** ocorreguda el 30 de gener de 1948, per celebrar la Diada Escolar de la No violència i la Pau, sota el lema "NO A LA VIOLÈNCIA- SÍ A LA PAU. TU DECIDEIXES!".

Amb aquest acte ens hem volgut comprometre una vegada més a lluitar per la Pau i educar en i per la Pau i hem volgut fer pública aquesta tasca comunitàriament i festiva.

Els alumnes d'ESO varen veure unes diapositives, la temàtica de les quals pretenia demostrar la situació desfavorida de països arreu del món. Després, es varen reunir al pati de l'escola per dur a terme la lectura d'un manifest per recla-

mar la pau. Un grup d'alumnes del segon cicle llegiren també unes paraules de **Martin Luther King** i com a cloenda, tots plegats i ben fort cantaren l'"*Imagine*", de **John Lennon**. Fou un acte emotiu i entranyable.

Colònies

Periòdicament la junta directiva de l'APA i el director del centre es reuneixen per tal d'intercanviar opinions i propostes referents al funcionament de l'escola. En una d'aquestes reunions va sorgir la idea que els alumnes del primer i segon cicle de Primària també participassin a una sortida de dos dies tal i com vénen fent els alumnes d'infantil i el del tercer cicle des de fa una bon grapat d'anys. La proposta ha tirat endavant i per aquest curs escolar hi ha programades les següents colònies:

- Educació Infantil: 1 i 2 de juny a Binicanella (Bunyola).

- Segon de Primària: 24 i 25 de maig a Sant Ramon de Penyafort (Sóller).

- Quart de Primària: 18 i 19 de maig a s'Olivaret (Alaró).

- Cinquè: 11 i 12 de març a Binicanella (Bunyola).

Rueta

El passat 19 de febrer, dijous llarder, les escoles de Felanitx varen celebrar el Carnestoltes amb la tradicional Rueta.

El tema central entorn del qual es varen organitzar les disfresses va ser el de la **vestimenta de les diverses civilitzacions històriques**; així cada grup va anar disfressat segons l'època històrica que se li havia encomanat:

- Educació Infantil: els primers pobladors.

- Primer de Primària: època romana.

- Segon de Primària: egipcis.

- Tercer de Primària: edat Mitjana.

- Quart de Primària: el barroc.

- Cinquè de Primària: segle XX (*hippies, punkies, executius, rockers*).

- Sisè de Primària: futuristes.

- Secundària: gòtics.

Xocolatada.

Des de fa un bon grapat d'anys l'Associació de Pares i

Mares dels Alumnes del nostre centre ens conviden a una xocolatada com acomiadament del primer trimestre. Des d'aquestes pàgines volem donar les gràcies a l'APA per tan dolça iniciativa i a na Rosa, na Fina, na Catalina, n'Olaia i totes les persones que fan possible que comencem les vacances de Nadal amb molta energia.

IV Trobades d'Atzar. Parlant de Ludoteques.

L'Associació de Ludotecàries/is i Ludoteques de Catalunya celebra, com cada dos anys, les **IV Trobades d'Atzar**, enguany amb el títol *Parlant de Ludoteques*. Aquesta acte s'ha dut a terme el dissabte dia 27 de març a Barcelona i hi ha assistit una representació de la *Cooperativa d'Ensenyament "Es Lledoner"*. Un del nostres cooperativistes ha realitzat una ponència explicant la nostra experiència en la gestió de la

Ludoteca. Han tornat amb idees molt fresques i amb ganes d'impulsar encara més aquest servei.

Expodidàctica

També els dies 25, 26 i 27 de març s'ha celebrat la fira EXPODIDÀCTICA al saló de l'educació i la formació. Aprofitant l'estada a Barcelona, una representació del Claustre de Professors va assistir a aquesta fira on pogueren gaudir de les noves tecnologies de la informació, d'equipaments i materials, recursos de formació, llibres, etc.

II Congrés de la Unió de Cooperatives.

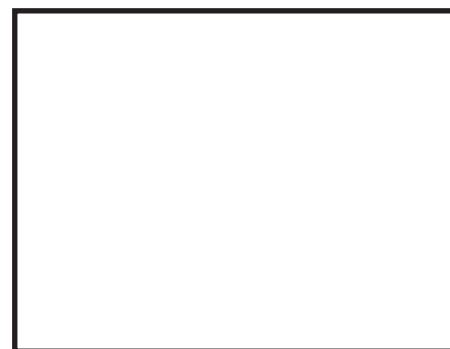

El passat dia 12 de desembre a les instal·lacions de Can Tàpera amb l'assistència d'entorn de vuitanta congressistes representants de les cooperatives de treball associades, col·laboradors, tècnics i assessors de la Unió, es va celebrar el

II Congrés de les Cooperatives de Treball sota el missatge central Cooperatives, "*Compromís amb la societat*".

Per part de la nostra Cooperativa hi varen prendre part n'Antoni Vicens Massot, na Francisca Cler Puig, na Mª Bel Mesquida Manresa i n'Apol·lònia Monserrat Obrador.

Premi Logo Centre Cultural.

En Francesc Xavier González Gamundí va guanyar el concurs, organitzat pel Centre Cultural, per escollir el nou logo tip commemoratiu dels 15 anys d'existència d'aquesta entitat. Juntament amb molts d'altres alumnes de la nostra escola, i dirigits per la nostra professora d'Educació Plàstica Caterina Ramon Bordoí, varen participar a aquest concurs dirigit a tots els alumnes d'E.S.O. de Felanitx. Enhorabona Xíscol!

Teatre Anglès.

Els alumnes de quart, tercer cicle de primària i els de secundària, anaren a veure una obra de teatre en anglès. L'obra per als alumnes de primària fou "*Camp Monstruïto*". El seu protagonista, Franclie, va anar a un campament d'estiu on li succeïren un caramull d'aventures. va ser una obra molt divertida, on els nins de primària, en molts de moments també es convertiren en protagonistes, ja que hi participaren amb entusiasme.

Els alumnes de secundària varen gaudir de "*Crush*". En aquesta comèdia els protagonistes tenen una cita a cegues mitjançant telèfons mòbils. Estava dividida en petits "stetch" on es mostraven històries d'amor entre adolescents.

Taller de Teatre

Actualment els alumnes de teatre es troben immersos en una voràgine productora ja que són tres les obres que estan treballant:

Els més petitons treballen en una adaptació d'Un conte d'Àngels i Dimonis de Miquel Rayó; una obra que ens parla de

la importància de l'amistat part damunt tot i ens fa recapitular sobre les coses per les quals ens barallam i que llavors ens adonam que no tenen tanta importància.

Els del segon grup continuen amb Bruixes de **Carles Cervelló**, aquesta peça, per la seva extensió (tres actes) es feia impossible de treballar amb sessions d'una hora, per la qual cosa es va decidir treballar-la com a filmació; així, si la tecnologia no ens falla, ben aviat podreu veure el primer film del taller d'Es Lledoner.

Els alumnes de quart d'ESO, que fan l'optativa, preparen un muntatge amb dansa, percussió i recitat que s'incidirà dins el marc del recital poètic en homenatge a **Miquel Martí i Pol** que realitzaran un bon grapat d'alumnes de secundària.

Per altra banda, la mestra de teatre, **Margalida Estelrich**, començarà el mes d'Abril el curs d'especialista universitari en arts escèniques. Una passa més en la seva formació i que compta amb el suport econòmic de la Cooperativa Es Lledoner que li'n subvenciona una part.

Petites notícies:

En aquest segon trimestre, com ja és costum, els nins de l'escoleta han fet un projecte.

Els nins de 3 anys han fet el tema: els dinosaures; els de 4 anys: els cocodrils, per tal motiu han pogut fer una sortida al reptilari de "Green Planet" i els alumnes de 5 anys han treballat: els policies. Per això varen rebre la visita a l'escola de 2 policies (pares de 2 nins) que ens varen explicar diferents coses relacionades amb el tema i després férem una sortida a la Policia Local de Manacor.

Les mestres d'Infantil volem donar les gràcies a tots els pares que han ajudat als seus fills perquè aquests projectes siguin el màxim d'aprofitosos.

Festa del llibre

La proclamació del 2004 com a "**Any Dalí**" i la recent desaparició del poeta més llegit i popular de la literatura catalana actual, **Miquel Martí i Pol**, ens han servit d'excusa per organitzar els diferents tallers de la "*VII Festa del Llibre*" amb l'objectiu de donar a

conèixer als nostres alumnes l'obra d'aquests artistes.

L'estampació de camisetes i la llibreria són dues activitats ja clàssiques que enguany seguirem ofertant. Les camisetes duran imprès a l'esquena un fragment del poema "Abril" i a la part del davant hi estamparem símbols dalinians utilitzant tècniques diferents segons l'edat dels alumnes. La llibreria a l'edifici d'Infantil romandrà oberta durant tota la setmana del 19 al 23 d'abril; a Sant Alfons s'obrirà a partir del dimecres dia 21.

A les aules del primer cicle d'Infantil a partir del conte "*El somni d'en Dalí*" es treballaran diferents símbols dalinians que surten a algunes de les seves obres més característiques; també es treballaran principalment dos poemes de **Martí i Pol**: "*El poema*" i "*Plou i fa sol*".

Els del segon cicle d'Infantil es convertiran en pintors, faran la reproducció individual d'un quadre, muntaran un trencaclosques, elaboraran targes amb símbols dalinians. A més a més podran assistir a un recital de poesia sobre Martí i Pol a càrrec de na Bàrbara Maria

Oliver i en Paco Esteve. Després d'haver treballat el poema "*Pa amb oli i sucre*" faran un berenar conjunt d'aquest àpat.

Els del primer cicle de Primària treballaran amb fang figures dalinians i elaboraran un mòvil, a més d'il·lustrar un llibret a partir del poema "*Primavera*".

Per als del segon cicle de Primària els tallers organitzats són els següents: "Diccionari de símbols", "Etapas de la pintura de Dalí", "Mercat de llibres" (quart), "Joguina amb material de rebuig" (tercer)...

Els de cinquè i sisè gaudirem d'un taller de música i ball sobre poemes de **Martí i Pol** interpretats per diferents grups musicals (Sis Som, Lluís Llac, Espiral d'Embulls); reproduïrem amb plastilina una obra de Dalí; a partir d'un vídeo coneixerem la biografia d'aquests dos grans artistes; participarem a una taller de "Poesia Plàstica" on treballarem el poema "Primavera"; gaudirem d'un "Taller de noves tecnologies" navegant per diferents pàgines WEBS i aprenent amb els videojocs "Els jocs de Dalí" i "El somni de la mosca".

Els alumnes d'ESO, a-

quest any, un cop més s'han animat a fer un recital de poesia com a homenatge al recentment desaparegut **Miquel Martí i Pol**. Aquest recital s'oferirà al públic, dilluns dia 3 de maig a l'Auditori Municipal de Felanitx.

Així mateix, dia 23 d'abril faran una sèrie de tallers lúdics per tal de celebrar la setena diada del llibre, entre d'altres l'estampació de camisetes, tallers de cuina, compra de llibres... També durant la setmana parlaran i treballaran sobre les dues personalitats que han estat motiu de la diada: **Salvador Dalí i Miquel Martí i Pol**.

Els impossibles de la Ciència

Durant el mes de gener varen assistir a l'exposició itinerant "*Els impossibles de la Ciència*" que es va muntar a la Biblioteca Municipal de Felanitx.

Va ser una exposició didàctica que es resolia de manera pràctica i experimental diferents qüestions relacionades amb la física. Tots els alumnes varen assistir-hi amb entusiasme.

Practicants

Durant el mes de febrer i març han realitzat les pràctiques d'*Educació Física* na **Sandra Cardell** i n'**Antònia Maimó**, i d'*Educació Infantil*, a 3 anys, na **Pilar Rigo**. Na **Victòria Oliver** i na **M^a del Mar Oliver** estudiants de Tècnic en Educació Infantil estaran amb nosaltres fins a finals de maig.

Ludoteca

El conveni que tenia firmat la Cooperativa amb l'Ajuntament per tal de gestionar la Ludoteca va finalitzar, el passat mes de desembre. Amb el nou contracte, l'Ajuntament exigia que es canviàs l'ubicació (abans al carrer Zavellà), a la tercera planta de la Biblioteca Pública al carrer Pizà. Des del mes de febrer tornam oferir a tot el públic infantil aquest servei de Ludoteca amb horari de 16'30 a 19'30 de dilluns a divendres. A més també es realitzen tallers els dissabtes dematí per nins i nines d'entre 7 i 12 anys.

Idees de bomber

Na **Catalina Sirer Melis** de 3r de Primària ha guanyat el concurs "*Idees de bomber*" orga-

nitzat pels Bombers de Mallorca.

Na Catalina va participar en a la modalitat de redacció. Vos podem dir que hi va posar molta imaginació i feina. Hi explica el treball que duen a terme els bombers i tots els perills que corren per salvar-nos la vida, i arriba a la conclusió que per ser bombers s'ha de tenir molt de coratge. Bé, el millor és que vosaltres mateixos jutgeu.

Enhorabona Catalina i ànim a tots els que vau participar, segur que la pròxima vegada hi haurà més d'un premi.

ELS BOMBERS

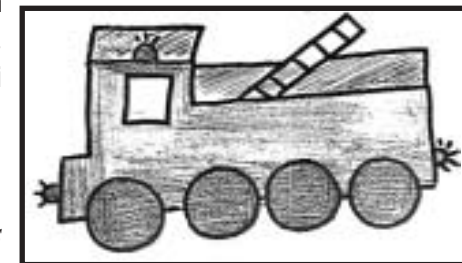
Avui a les dues menys quart d'un divendres feixuc feixuc la mestra ens ha manat una redacció sobre les feines dels bombers.

Jo sé que apaguen focs i que rescaten gent dels accidents, però res més. Després de pregar i dir-li que ocrorreria per allà, durant una setmana m'ha ajudat a treure informació de la gran xarxa d'internet. L'impressora ha començat a treure folis: "Mª Bel ajuda'm per favor aquí posa moltes coses".

"Va pesada, jo dict i tu escrius:

El servei dels bombers està organitzat en quatre torns, format cada un d'ells per un caporal i sis bombers, que cobreixen l'atenció directa a tot tipus de sinistres de vint-i-quatre hores dels 365 dies de l'any"

Uff, tot això i milers i milers de altres que no acab d'entendre.

El que em crida més l'atenció és això que sempre estan vigilant, com el meu pare que encara que sigui molt de nit sempre em sent quan el crit.

Pobres bombers! Quina feinada que fan i encara els renyam si arriben dos segons tard. En esser gran jo no vull ser bomber, no tenc el coratge suficient per fer tot el que ells fan.

ELS PETITS ANAM DE RUA

Com cada any, quan s'acosta el mes de febrer les nostres educadores i els nostres pares i mares comencen a preparar-nos les disfresses.

Aquest any ens ha tocat disfressar-nos de troglodites. Anàvem disfressats amb un vestidet de sac, dúiem els cabells ben escarpits i la cara tota emmascarada.

Quan va arribar dia 19, i ja teníem totes les coses preparades, el temps no va voler que sortíssim a passejar. Va ser una pena, perquè ens feia molta il·lusió disfressar-nos. La sort va ser que dia 23 va fer un bon sol, i finalment vàrem poder anar a la Rueta.

Quan va arribar l'hora de començar la Rueta, ens vàrem trobar tots els nins i les nines de l'escoleta a la Plaça Pax, i sabeu que hi estàvem de guapos!!!

Com que els nins del primer cicle d'educació infantil som els petitons de l'escoleta, les nostres educadores ens varen

preparar una cordeta perquè tots ens hi poguéssim agafar ben fort.

Sabeu que n'hi havia de gent pels carrers!; hi havia tots els nostres pares, padrins, cosins, fotògrafs que ens feien fotos...

Vàrem fer una bona volta que va acabar a l'Ajuntament, on els nostres pares ens esperaven per després d'aquesta caminada dur-nos un bon berenar.

Ja tenim moltes ganes que sigui l'any que ve per tornar-nos a disfressar, perquè ens ho hem passat molt bé.

ELS PETITS TROGLODITES del Primer Cicle d'Educació Infantil

VISITA A UNA EXPOSICIÓ

Com ja sol ésser costum, de tan en tan, els nins de l'escoleta feim qualche visita a la Casa de Cultura.

Ens agrada veure exposicions de quadres, escultures, fotografies,... i la veritat que sempre en treim qualche conclusió.

En els mes de febrer hi va haver muntada una exposició de fotografies de Guatemala i allà, es podia contemplar de quina manera viuen, com tenen les cases, com són les seves botigues, els seus carrers, les escoles,... com us podeu imaginar, tot el que es veia era molt diferent del nostre entorn i d'així com viuen els nostres infants.

Aquesta gran diferència de qualitat de vida va ésser el que vàrem voler que analitzassin els nins, i no dubteu en cap moment que de tot d'una ho varen captar.

Una vegada feta la visita, dins les aules es va parlar de quines coses trobaven que els feien falta a aquells nins i que ells sí que podien tenir, se'ls va demanar que els comparassin o que els donarien perquè poguessin ser més com nosaltres i això foren algunes de les seves respostes:

- Una televisió
 - Joguines, perquè ells només poden jugar a "pilla-pilla" o coses de córrer
 - Un sofà
 - Una rentadora, perquè havien de rentar al riu.
 - Una gelera, per posar coses: "danones", "petit suisse"
- També se'ls va demanar a veure quines coses no tenien i així contestaren :
- No tenen llista
 - No tenen pel·lícules Disney
 - No tenen portaviandes
 - No tenen contes
 - No tenen microones
 - Tenen molt poc menjar i poca roba.

Com a conclusió varen deduir, que ells allà no hi volien anar, perquè aquí vivim més bé.

Amb tot això, i dins la societat que vivim és d'agrair que els nostres petits siguin conscients que no ens podem queixar de tot el que tenim, però cal que com a mestres i com a pares els ho sapiguem transmetre.

Això és tasca de tots!!!

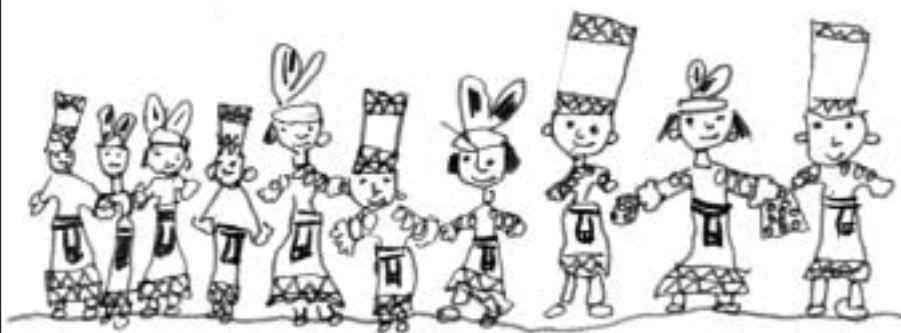
Segon Cicle d'Educació Infantil.

Sa RUETA

Enguany a l'escola pel Carnaval hem representat les civilitzacions, els nins i nines de 1r hem anat d'EGIPCIIS

Primer d'Educació Primària

Sa nostra rueta

M^{re} del Mar Grimalt Pomar 2m A

Dilluns dia 23 de 2004 vam anar per 'sa rueta' a l'escola.
Vam anar vestits de romans amb un vestit blanc que tenia netes davant, una capa vermella i una cinta pel cap.
Tot anavem vestits de civilitzacions.
A davant de tot hi havia els homs gegants.
Al pati de 'Sant Alfons' ens vam donar benvenir i alla vam jugar, cantar i ballar.

Enho vam passar molt
be!!!!!!

Sa nostra rueta

El dia de la rueta vaig dinar i després em varem posar la desfressa.

Amb un vestit blanc la capa vermella i adorns davants i calces gruixades blanques, sabates negres cordades, una corona ornada de ROMA NA.

Els nins petits de 3 a 5 anys anaven de TROBODITAS i tots juns des de Ses Torres caminant pel carrers plens de gent que ens mirava amb rialles i gegants i marxava que era la meua parella anarem a Sant Alfons.

En el pati ens donarem berenar de gelimerinde i un suc. Després la mamma me va dur a catequesi, llavors vaig fer els deures, sopar rentar dents i DORMIR = Bona nit.

Caterina Ferrer Duarte 2n A

Hi havia molta gent i molts varen dur moltes coses per tirar i maraques i tots, menys sa mestra, quina pena que s'havia perdut i va ser molt guapo, però jo la volia veure a ella desfressada, per això vaig venir, per ella.

Pau Vidal Melendo 2n A

Segon d'Educació Primària

DIA DE LA DONA TREBALLADORA

El passat vuit de març es va celebrar el dia de la dona treballadora, comentant aquest tema amb els alumnes, tots coincidiren que qui es mereixia aquesta festa era la mare, puntal més important d'una casa, perquè en la majoria dels casos, a més de dur tot el pes de la família treballa fora.

És per això que els alumnes de 3r de primària varen decidir donar-li les gràcies d'una manera especial, aprofitant que aprenen a escriure

cartes, vam pensar que els podrien transmetre la seva gratitud mitjançant aquesta forma de comunicació.

Evidentment no les podem reproduir totes, però amb la que hem escollit se sentiran identificats mares i fills. Va per vosaltres!, perquè ja ho diu la dita: "Mare només n'hi ha una!".

Elsanitz, 6 de Març, 2006

Escriu carta a la Mare
Hola Mare!

Jo soc molt trancina

Escriu aquesta carta, per què avui és dia vuit de Març, el dia de la Mare treballadora, i vull donarte les gràcies per tot el que has fet per mi. T'estimo molt i m'agrada estar amb tu. Hi ha dies que jug amb tu, i altres no, però sempre estem contents, encara que a vegades em enfadem per petites coses. Quan tens problemes m'ajades i sempre estàs al meu costat. Hi ha vegades que em badllem però no ho volem fer, tot d'una ens tornarem a fer amics. A l'altre dia fins un altre dia.

Tercer d'Educació Primària

Gloses a voler!!

Enguany acabarem
A l'escola de la Caridat
I n'Apol.lònia Monserrat
Mos farà un bon comiat!

**Per aprovar l'avaluació
hem de fer una redacció
que té per lema
La Constitució.**

De mates tots hem suspés
De medi no importa dir res
Sa mestra ja no ens fa treballar
Perque hem après a copiar.

ELS SANTS DE FELANITX

Per Sant Antoni
Menjam pa amb oli
Per Sant Agustí
Duen bous per aquí
I per Santa Catalina
Fa festa sa meva padrina.

ELS INSTRUMENTS
En Martí
Toca el violí
En Ramon
Toca el "trombón"
I tots junts
Fan un conjunt.

UNA GLOSA

De lo que vulgui m'han dit
Que he d'escriure una glosa
No s'É si farÉ tal cosa
PerquÉ encara som petit.

L'ARC DE SANT MARTÍ

*El meu arbre del jardí
Es tan gran com un pí
Deixa fulles i colors
Com l'arc de sant martí.*

SOLUCIONARI
En aquest any nou,
Sant Antoni vos vull dir-
que ens poguen beneir,
s'edifici que feim nou.

LA FOGANYA

**ARA QUE COMENÇA A FER FRED
I ENCENEM LA FOGANYA
TORRAREM UNA ARENGADA
I LA FAREM AMB TUMBET.**

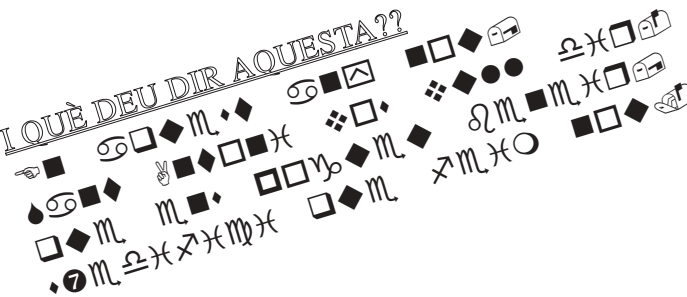
LA MAR

Al port vaig anar
I la mar vaig trobar
De tant que em va agradar
Allà em vaig quedar.

MARGALIDA

El meu nom És Margalida
Bonic com una flor
Me pareix com un tresor
Per ser com el de la padrina.

I QUÈ DEU DIR AQUESTA??

UN TRIMESTRE MOLT INTENS

Una de les hores de tutoria setmanal l'hem dedicada a analitzar aquest segon trimestre i ens hem adonat que han estat un mesos força intensos, sobretot per la quantitat i per la qualitat de les activitats que hem duit a terme. A continuació us feim un petit resum de les emocions que hem pogut viure per tal que en quedi constància d'aquests records que ben segur algun dia reviurem amb nostàlgia.

Festa de Sant Antoni

El diumenge de les Beneïdes va ser un dia un poc negre perquè plovia i el temps amenaçava que fossin passades per aigua, encara que al final no ho va aconseguir i poguérem fer la desfilada i recitar la glosa.

La majoria de nosaltres també vàrem anar al fogueró organitzat per l'APA de l'escola i de ben prest, ja que els nostres pares són dels que l'organitzen i nosaltres vàrem ajudar-los a dur la llenya, col·locar-la, dur els ninots i muntar la parada. Va ser una vetllada molt animada gràcies a la companyia de S'Estol des Gericó.

Diada de la no-violència i la Pau

El 31 de gener és un dia molt especial, i més en aquests moments històrics, perquè varen matar un dels millors defensors de la justícia i la Pau. Per celebrar aquest gran dia a l'escola vam preparar cançons, vàrem parlar de Gandhi i vàrem fer una mà blanca com a símbol de Pau. Després ens vàrem reunir amb els del Joan Capó a la Font i junts vàrem cantar les cançons i vàrem escoltar el manifest que llegiren els de sisè.

Quan vàrem arribar al col·legi ens vàrem trobar amb els d'ESO al pati que commemoraven aquesta diada i nosaltres ens hi vàrem ajuntar. Vàrem poder escoltar "Imagin all the people".

Rueta: Un tema esplèndid

Enguany a la rueta ens va tocar anar desfressats d'un moviment cultural o moda del segle XX. Podíem triar entre "punkies", executius, "rockers" o "hippies". La majoria vàrem triar "punkies" o "rockers". De tot d'una ja ens va engrescar molt la disfressa perquè ens hi sentíem força identificats; a més ens ho vàrem passar molt bé tirant paperins i serpentines.

Viatge en globus

Després d'ajornar tres vegades aquesta aventura per causes meteorològiques, el dia 5 de març vàrem aconseguir volar en globus. El dia abans hi varen anar els nostres companys de sisè i ens ho contaren molt emocionats.

Just arribar els monitors ens explicaren com muntar-lo i entre tots va ser un moment. Després vàrem començar a volar amb grups de tres i un monitor. Així com anàvem acabant anàvem amb un altre monitor a muntar un altre globus. Quan vàrem haver acabat d'inflar-lo hi vàrem entrar dedins i ens anaven contant curiositats sobre el maneig, el vent, el manteniment.... quan tots havíem acabat ens donaren una botella d'aigua i ens varen fer un examen sobre el que havíem après. Els que aconseguiren bona nota entraven en un sorteig per fer una volta de més d'una hora en globus. Estam ansiosos per saber si algú de nosaltres serà tan afortunat.

Dos dies a Binicarella

Feia molts anys que sospiràvem anar de colònies i enguany ho hem aconseguit: hem pogut estar quasi dos dies sencers fora de ca nostra (11 i 12 de març) i amb els nostres companys de sempre.

Hem fet tres activitats diferents: escalada al rocòdrom i tir amb arc, un taller d'astronomia i coca de verdura com activitat del taller de cuina. A l'hora de les menjades nosaltres, per grups, ens encarregàvem de parar i llevar la taula i de deixar el menjador net i ordenat. A les habitacions ens vàrem distribuir per sexe i per grup, però hi va haver gent d'un grup que es va passar a un altre i els nostres mestres ens varen deixar. Ens va costar adormir-nos perquè duïem molta activitat ja que abans ens varen organitzar un joc per la garriga amb les llanternes i estavem força excitats. També vàrem tenir estones lliures, la majoria de nins el varen dedicar al futbol i les nines entraven i sortien de les habitacions i imitaven personatges de la televisió.

El darrer dia vàrem conèixer el millor cuiner del món (l'han anat a cercar per preparar el menú de la boda reial), en Bonifaci; és tant bo, tan bo, tan bo, que li va sortir la coca crua.

No hi va haver cinc minuts per tenir temps d'avorrir-se.

Treball per Projectes

Al grup B el tema més votat va ser el de les Plantes carnívores. Tot i que ja fa uns anys que feim aquests tipus de treballs enguany hi ha uns canvis: després d'haver elaborat conjuntament l'índex i d'haver cercat informació, ens

han encomanat fer un treball individual a mà o amb l'ordinador. Al principi ens pareixia molt difícil però ara ja ens hi hem engrescat.

Un dia el mestre del grup A ens va proposar fer un projecte. Vàrem fer quatre grups i cadascun vàrem elegir un títol. Va guanyar el dels dinosaures. Després a una cartolina vàrem posar el que ens pensàvem saber i a un altre el que volíem saber. Llavors elaboràrem un índex i després cercàrem la informació. Mai haguéssim imaginat trobar-ne tanta. Hem après molt i ens ho hem passat molt divertit.

Treball de plàstica i de Medi

Hem fet dos treballs plàstics que ens han cridat molt l'atenció: un mapa d'Espanya en relleu utilitzant diversos materials i una estora de corda de pita. Al principi ens vàrem regirar i ens semblava que no ens sortiríem, però a mesura que hem anat fent feina ens ha resultat molt interessant.

Pel·lícula "Gladiator"

Quan vàrem fer el tema 13 de C. del Medi sobre la "Prehistòria i l'E-dat Antiga" vàrem anar a veure el vídeo *Gladiator* per fer un exercici. Va ser el millor exercici d'aquesta assignatura!

Teatre en anglès

També hem assistit a una obra de teatre en què tots els personatges xerraven en anglès i els vàrem entendre. Abans d'anar-hi ens semblava quasi impossible.

Llibre de Lectura

Enguany hem llegit el llibre "*El presoner del Casal del Diable*" de **Pau Joan Hernández**. Tracta d'un nin anomenat Ramon que fa un intercanvi d'escola i li passen moltes coses rares. És fantàstic!

Un nou amic: un ordinador

Va ser un dia molt emocionant perquè ens van dur un ordinador a classe. Tots vam quedar al·lucïnats quan vam veure el nostre mestre entrar a la classe amb l'ordinador. Ara ja té un parell de jocs CLIC i enciclopèdies en Català i Castellà per cercar informació. Quan acabam els deures, sense fer trampes, i si queda temps, hi podem anar.

Cinquè d'Educació Primària

ENTREVISTES A PERSONATGES

Els alumnes de sisè realitzaren una activitat de la classe de llengua consistent a elaborar les preguntes i fer una entrevista a un personatge que per qualque cosa admirassin, els entrevistats foren diversos, a continuació us en feim arribar un grapat. Un metge, un esportista, un mestre, una mestra, el director del setmanari del nostre poble, un dissenyador de moda, etc ens donaren tot un ventall de respostes ben interessants, n'hem seleccionat algunes que ens sembla us poden interessar:

ENTREVISTA *Bartomeu Pou* - llibreter -

1. Qui va fundar el setmanari "Felanitx"?

Van ser unes quantes persones entre les quals hi havia: Tomeu Obrador, Sebastià Pou i Gabriel Obrador. En el 1935.

2. Com va començar aquest setmanari?

Aquest setmanari és la continuació d'una sèrie de setmanaris de Felanitx. L'any 1883 va sortir per primera vegada "El Felanigense", que va durar fins l'any 1936. En el 1933, va sortir "Es maculí" i, en 1935, com a continuació de "Es maculí" va sortir el "Felanitx".

3. Quants anys fa que es publica el setmanari "Felanitx"?

Fa 68 anys.

4. Quants anys fa que sou director?

Fa uns 38 anys.

5. Sempre l'ha imprès l'editorial "Ramon Llull"?

Si, sempre.

6. Com es recull la informació?

Hi ha diversos tipus d'informació:

- La informació esportiva: Hi ha unes persones o redactors que se'n cuiden.

- La informació local o general: Surt de la redacció, i la font és saber els actes culturals que es fan.

- La informació municipal: És la informació sobre l'ajuntament.

- *Carnet social: Són les notes de societat (bodes, naixements...). Ens ho diu l'interessant.*

7. Quantes persones treballen en l'elaboració?

3 persones.

8. Quants exemplars se'n fan?

1700

9. Quin és el procés que es segueix per a la seva elaboració?

Es comença amb el procés informatiu i s'acaba amb tipografia.

10. Quines màquines s'utilitzen per imprimir el "Felanitx"?

S'utilitza una màquina plana fabricada a París l'any 1921.

11. Imprimeixen altres coses a part del setmanari "Felanitx"?

Si. Quines? De tipografia.

12. Quants anys fa que té la impremta "Ramon Llull"?

La impremta té 68 anys. Sempre ha estat de la família: abans era de mon pare, després va passar a ser meva.

13. Què és el que li agrada més de la seva feina?

El que m'agrada més o el meu objectiu és que el "Felanitx" pugui sortir cada setmana.

14. És una feina difícil, la de llibreter?

De llibreter... es venen pocs llibres. Es una feina poc agrada a Felanitx, a Barcelona m'agradaria molt treballar-hi.

15. Quins tipus de llibres són els que es venen més?

Crec que la novel·la.

16. Per quines dates es venen més llibres?

Per Nadal, que és quan es fan més regals.

17. Quins són els vostres llibres de capçalera?

M'agraden tots els llibres, no hi ha cap llibre en concret que m'agradi més.

18. Quin autor estranger ens recomana?

A vosaltres els clàssics juvenils anglesos.

I un de català?

En Miguel Rayó. Per la vostra edat, no ho sé, perquè desconec la majoria d'autors catalans.

19. Quin consell o recomanació faríeu als joves d'avui?

Que siguin ells mateixos i que no facin les coses perquè les fa tothom. Han de mirar dins ells mateixos.

ENTREVISTA *Tolo Crespi* - *dissenyador de moda* -.

1. Quan eres petit, qué t'hagués agradat ser de gran?

Actor de teatre.

2. A on vares estudiar per fer aquesta professió?

A Palma. Escola Balear de Disseny.

3. És llarga la carrera?

3 anys més tesina.

4. Quants anys fa que et dediques al món de la moda?

18 anys, més o menys.

5. És difícil introduir-s'hi?

Sí, molt. Has de ser molt perseverant i constant en la feina.

6. Has col·laborat amb altres dissenyadors famosos?. Quins?.

Sí. Victorio i Luchino, Hermes, Govantes i dissenyadors de vestuari de teatre.

7. Quins colors t'agraden més per crear dissenys?.

Negre, blanc, cruu, vermell, blau.

8. Quin estil de moda t'agrada més?. Clàssica, moderna...

Moderna amb influències d'altres segles.

9. A quines passarel·les has anat?.

A les passarel·les de Gaudí, Cibeles i Dusseldorf. A les fires de París, Nova York i Austràlia i al Japó vàrem enviar la roba per exhibir-la.

10. Què et sembla la moda que es dissenya a Espanya?.

Està be dins el que és el món comercial, però falta glamour i sobre tot Alta Costura.

11. T'agrada la teva professió?.

Sí, molt evidentment.

12. On vius?.

A Palma.

13. Quins són els teus gustos musicals?

Classica, actual, jazz i música popular.

14. T'agrada l'art?.

Sí, evidentment sí. Pintura, escultura, teatre, dansa.

15. Quins consells donaries als joves d'avui?.

Primer de tot que estudiïn molt, tenguin una bona formació i siguin molt perseverants amb el que vulguin fer posant-hi totes les ganes per aconseguir-ho.

ENTREVISTA Cristòfol Covas i Bonet - metge.**1. Quina és la teva professió?**

Som metge.

2. Quan vares decidir ser metge?

Sempre m'ha agradat ajudar a les persones : ho vaig decidir a partir dels 14 o 15 anys quan estudiava batxillerat.

3. Quina assignatura t'agradava estudiar quan anaves a l'escola?

Es curiós , però m'agradaven molt la Història , l'Anglès, i més endavant, les Ciències Naturals.

4. En quin any vas acabar la carrera i on l'estudies?

Vaig estudiar a la Universitat Autònoma de Barcelona i vaig acabar l'any 1988.

5. Com recordes les primeres pràctiques amb òrgans reals?

Les record com un fet extraordinari i emocionant que és realitzava a l'enorme sala de dissecció de la Facultat de Medicina on feia pudor de formol, substància conservant dels cadàvers. Era una mescla de por i ganes d'aprendre...

6. Quin tipus de metge ets?

Som metge de família i treball a un centre de salut rural.

7. T'agrada la teva feina?

Sí , m'agrada molt, malgrat que tenguim moments de molt d'estrés i cansament.

8. A quina hora has de ser a la feina?

Començ a les 8:30hores del matí i acab a les 15:00hores excepte els dimecres que tenc guàrdia fins l'endemà dematí.

9. Què atens més, vells o nins?

Els meus pacients són majors de 14 anys però d'urgència atenc persones de totes les edats.

10. Explica 'm què fas a la teva feina .

Activitats de promoció de la salut i prevenció de malalties, atenció programada i a demanda dels pacients tant a la consulta com en el seu domicili.

11. Què fas quan estàs de guàrdia?

Atenc les urgències i els problemes sanitaris que es presenten al meu centre de salut.

12. Quan pots descansar a la guàrdia?

Quan no hi ha feina.

13. Vas a veure els malalts a casa seva?

Sí,quan és necessari: pacients que estan enllitats , impossibilitats o que no poden acudir al centre.

14. Són pesats els pacients?

No, el que passa és que estan angoixats per la seva salut o dels seus familiars i volen solucionar els problemes quan abans millor.

15. Creus que la Seguretat Social funciona bé?

Crec que sí però sempre es pot millorar. Entre tots els que hi treballam intentam millorar contínuament, però moltes vegades estam condicionats per pressupostos econòmics i polítiques sanitàries.

16. Quines millores creus més necessàries?

Eliminar les llistes d'espera dels hospitals i posar la millor infraestructura humana i material a l'Atenció Primària.

17. Si un fill teu volgués esser metge quins consells li donaries?

L'animaria a aconseguir el que desitja i l'orientaria el millor que sé.

18. I als joves en general?

Que cuidin al màxim la seva salut: que practiquin algun esport, que facin una alimentació sana i variada, que no fumin i no provin cap tipus de droga i que estudiïn.

Esport Escolar.

Diumenge, dia 29 de febrer, va tenir lloc al camp de futbol de Felanitx una **diada de futbol-sala intercomarcal per a nins de pre-escolar** amb la participació de dos equips de Felanitx, integrats per nins i nines de Sant Alfons.

La nostra escola, juntament amb el club futbol-sala Felanitx, en fou l'organitzadora.

La diada, com ja és habitual, va ser un èxit de participació.

Més de 150 nins vengueren des de pobles de la nostra comarca (Campos, Lluçmajor, Santanyí, Porreres, Vilafranca, Cala D'or i d'altres).

Els nins fruïren d'unes hores fent el que més els agrada; jugar amb els amics i córrer darrera la pilota.

La jornada acabà a migdia amb l'entrega de medalles a tots els participants.

Per una altra banda, el dissabte dia 6 de març, els nins i les nines de 2n cicle d'educació infantil vàrem anar al poliesportiu de Campos per assistir a una **jornada de psicomotricitat**.

Partírem a les 9:30 del Passeig Ernest Mestre per anar amb autocar fins a Campos.

Quan vàrem arribar al poliesportiu uns monitors ens varen aferrar uns gomets grossos que duïen el nostre nom.

El pavelló estava dividit en quatre parts. Cada una d'elles estava adaptada a l'edat dels nins.

Vàrem botar, jugar, córrer, pintar, construir, ens varen desfressar, ens varen pintar les cares,... ens ho vàrem passar molt bé!!!

Fins i tot ens varen donar un bon berenar!.

Per acabar vàrem fer un dibuix on pintàrem el que havíem fet durant el matí.

Finalment, a la sortida, ens esperava l'autocar que després d'aquest matí tan divertit ens tornà a Felanitx.

Vàrem arribar molt cansats després de tot el matí de traïllar.

Maties Roig Marí

EASTER

O el que és el mateix, Pasqua

Així com nosaltres per Pasqua feim panades, rubiols, frit de xot i processons amb emcapironats, al voltant del món trobarem distintes maneres i de ben peculiars de celebrar Setmana Santa.

A Anglaterra encara que coincideixen amb nosaltres en molts aspectes, tenen també tradicions d'aquestes festes ben curioses.

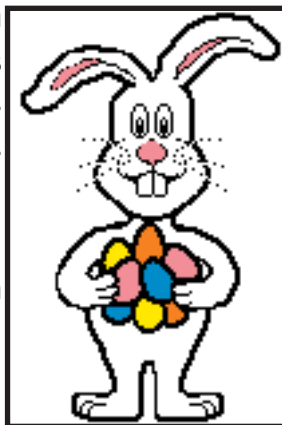
Pasqua comença amb el Dia del Ram, o com diuen ells **Palm Day**, igual que nosaltres beneeixen les branques, en el seu cas, de palmeres i fan una petita processó per tota la ciutat. A certes parts d'Anglaterra l'anomenen també **Fig Sunday**, és a dir diumenge de figues, perquè és tradició fer pastissos amb aquesta fruita.

En Dijous Sant, o **Holy Thursday**, també renten els peus als apòstols.

El Divendres Sant o **Good Friday** és tradició fer sonar totes les campanes del poble o ciutats, aquí el divendres es caracteritza pel silenci.

No és tradició aquí celebrar el dissabte Sant, però per ells el **Holy Saturday**, és dia de festa, és quan comencen a preparar el gran dinar per celebrar l'avinent ressurrecció de Crist.

El dia de Pasqua o **Easter Day**, antigament a Anglaterra les famílies solien anar al turó més alt de la ciutat per veure sortir el sol. Aquest dia és quan els infants gaudeixen més

d'aquestes festes, és un dia dedicat únicament i exclusivament a ells, es fan jocs, com el famós i conegut "a la caça de l'ou".

Potser el més curiós de la Pasqua a Anglaterra siguin els seus símbols, el conillet i els ous decorats.

Com quasi tot té una senzilla explicació:

Es diu que els conills són els animals que es reproduïxen amb més rapidesa, és per això que escolliren aquest animal o **Easter Bunny** com li diuen, per representar el començament d'una nova vida que és el que realment significa la Pasqua.

Els ous decorats, sempre en colors ben vius, o **Easter Eggs**, és perquè fa un bon grapat d'anys es creia que el món, la Terra havia sortit d'un ou, i que per tant l'ou representava i en el fons representa el començament d'una nova vida, la de la Ressurrecció i vida eterna.

Les tradicions s'ha anat adaptant als temps, abans era costum regalar als amics un ou buit i decorar amb vistosos colors. Ara els infants d'Anglaterra juguen a trobar els ous que els seus pares i familiars han anat amagant per la casa.

Com podeu veure, encara que hi ha coses ben semblants i que també feim a casa nostra, cada poble, cada cultura té la seva pròpia forma de veure i sentir la història. És interessant conèixer-les i respectar-les perquè ningú mai sap de veritat qui va bé i qui no.

Departament d'Anglès

LA MANIFESTACIÓ DE L'11-M

Tots sabeu el que va ocórrer el passat 11 de març, va ser un atemptat espantós.

Aquest fet provocà un acte de repulsió i d'impotència per part de la població mundial. Es varen convocar manifestacions per tot l'estat espanyol, on es va veure una gran col·laboració per part de tothom.

Molta gent de Felanitx, resignada davant la catàstrofe, assistí de manera voluntària a la manifestació. Va ser un acte de protesta davant el cap de govern espanyol i davant els grups terroristes.

Alguns alumnes de quart assistírem a la manifestació a donar suport a totes les famílies de les víctimes; partírem del passeig amb un autobús que l'ajuntament va proporcionar gratuïtament amb el propòsit d'aconseguir un major nombre de manifestants. Quan arribàrem a Ciutat, ens va cridar l'atenció veure que totes les grans superfícies i els petits comerços estaven tancats. La manifestació partí de la Plaça Espanya amb un recorregut per tots els carrers de Palma on la gent expressava la seva repulsió davant els atemptats. Al capdavant de la manifestació hi

havia tots els representants dels distints partits polítics (ja que s'acostaven les eleccions i era una bona manera d'aconseguir vots!!!). A la manifestació hi assistí gent de totes les edats i de tots els indrets de Mallorca, va ser impressionant la resposta de la gent davant aquest terrible fet.

Aquest atemptat va generar nombrosos debats polítics sobre si el govern espanyol oferia a la gent tota la informació de què disposava.

Pensem que va ser un acte impressionant on tota la gent col·laborà. Des d'aquí volem donar suport a totes les famílies de les víctimes i desitjam que no torni ocórrer cap catàstrofe com aquesta. Creim que si el govern espanyol ens hagués escoltat a l'hora de realitzar la manifestació contra la guerra d'Irak ara no hauríem d'escriure aquest article i lamentar-nos per aquesta tragèdia.

Alumnes de 4t. d'E.S.O.

L'11 M

Un tema que em preocupa és el terrorisme, no crec que només em preocupi a mi, ens preocupa a tots. Fa ben poc va morir molta gent innocent per culpa del terrorisme, i cada dia en mor més per aquesta causa.

L'onze de març molta gent (i per alguns coneguda) va morir. Era gent honrada que anava a la seva feina per poder mantenir la seva família.

Hi ha gent que pensa que això és una injustícia, la gent que va morir no tenia res en contra l'Al-qaeda i, sense cap motiu, van morir.

També n'hi ha d'altres que pensen que tot ha estat per culpa del govern, que es va ficar en els embulls d'aquella gent amb una guerra, i van matar innocents. I per això ara ens tornen el que el govern, no les persones d'aquí, ha fet. Crec que si donam una resposta amb més morts no anirem enlloc.

Beatriz Gonzàlez Cabrera. 2n ESO A.

EL TERRORISME

No sabia dir-vos la profunda i sincera tristesa que sento en el dia d'avui, per tots els morts, ferits i famílies que han quedat marcades de per vida, per una cosa que mai no havia d'haver passat.

Treballadors, estudiants, nins, dones embarassades... i els seus fills, esposos i esposes, les seves parelles, els seus oncles, cosins i padrins... ¿Quelcom pot justificar tant de dolor?

Supòs que, com jo, tots vosaltres sentireu la més gran de les repulses i indignació per aquest atemptat sense sentit i aberrant. No crec que puguin ser qualificades de "éssers humans" les

persones que, d'una manera o altra, hagin provocat un desastre com aquest. No són persones, són autèntiques bèsties, que només mereixen ésser condemnats.

La meva més profunda condemna i la meva més sincera condolència cap a tots aquells que avui hagin de lamentar la pèrdua d'un familiar o amic, i per a tots aquells que estiguin en companyia d'algun ésser estimat ferit en aquest atemptat.

Avui és un dia trist tant per a ells com per a tots els éssers humans del món. Així em sent jo, profundament trist.

A veure si és possible que els pròxims 11 de març d'aquí en endavant, totes les notícies de bandes terroristes causant d'aquest atemptat, simplement no existeixin, i poguem celebrar la Pau a tot el món.

Jaume Pérez de Rada, 11 de març de 2004. 4t ESO A

Aquest any en el carnaval ens ha tocat disfrassar-nos de les etapes de la història. La rueta s'ha hagut de suspendre a causa de les pluges, tothom estava molt trist perquè no podrien lluir la seva disfresa, que havia preparat amb tanta il·lusió, però finalment dilluns va sortir el sol i es va poder fer.

Els de 3,4 i 5 anys es varen vestir de troglodites; els de 1r de primària d'egipcis; els de 2n de primària de romans; els de 3r de primària de prínceps i princeses medievals; els de quart de primària es van vestir "del segle XVIII"; els de cinquè i els de primer d'ESO de "tribus urbanes" (gòtics, hippis, punks, roquers, etc...) i els de sisè de "futuristes".

Després d'haver fet el recorregut indicat, vàrem fer un poc de festa al pati de l'escola i l'Ajuntament ens var convidar a berenar.

Maria Mesquida. 1r ESO B

La vida dels mestres

Si en el carrer sentim xerrar de mestres tot d'una es pot pensar en una persona adulta, entre 40-50 anys, seriosa, que sempre renya i manda feina, expliquen les coses, fan dictats i controls per vosaltres. Però, això és una idea falsa.

Els mestres, en realitat, són persones normals i corrents, com nosaltres i els nostres pares. Són amables, els agrada riure, vos expliquen les coses mil pics o més si no ho enteneu, si renyen és que els heu fet enfadar, però això es culpa vostra, es igual que en equitació o un altre esport, si una cosa no ha anat bé, mirau de trobar l'error a la vostra part i no donau tot d'una la culpa als altres.

Si els mestres diuen que no juguem amb llaunes o pilotes, té una raó: que no ens facem mal. Si ens diuen que no ens enfilem per les porteries és perquè no ens facem mal. Si ens manen feina és perquè aprenuem les coses, si ens manen controls és per veure el que heu après.

Si un dia els veis en el carrer

i dius: "Hola", després penses "que fan aquí?". Es perquè són persones normals, han de menjar i han de dormir.

La vida dels mestres es pot veure de distints móns:

- *Del món dels mestres*: van a l'escola per guanyar doblers i per ensenyar-nos qualque cosa, ho fan per a nosaltres.

- *Del nostre món*: van a l'escola per a guanyar doblers i manar-nos feina.

L'únic que tenen en comú, els dos móns: que ho fan per nosaltres.

Els mestres són com una "segona família". Són amables i ho fan tot per a nosaltres.

Imaginu-vos un dia d'un mestre/a:

Aixecar-se a les set, anar a l'escola, a les vuit comença la classe, entres i vol passar llista. Ningú li diu hola o el mira. Quan estan callats, i passa llista, quan diu un nom, un altre nin crida boig o qualque cosa. Després vol explicar i un comença que aquell li ha dit puta i aquell altre li ha tocat el

cul. Així passau devers uns 30 minuts. Quan ha explicat i ha manat feina uns s'envien paperets. Així va tot el dia. Imaginu-vos que content deu estar el mestre al acabar l'escola. O que vengui a classe i tots estan preparats per l'explicació, en total per passar llista i fer l'explicació només necessita 30 minuts i podeu fer feina la resta de l'hora. Així teniu més temps per

jugar i el mestre pot descansar. Així els mestres i els alumnes poden tenir una vida més agradable i no perdem temps.

M'agradaria que hagéssiu après alguna cosa sobre els mestres i que milloràssiu.

*Sara Kimberly Giesen
1r ESO B*

CARTA DES DE LA DISTÀNCIA

A jo m'agrada molt Mallorca. M'agrada més que el marroc, però la gent no ens volen; a l'escola no hi ha nungú que ens vol com una amiga o un amic, i a jo m'agradaria tenir moltes amigues.

A l'escola hi ha molts mestres que són molt bons amb nosaltres, ens ensenyen a llegir, escriure, xerrar i moltes coses més. M'agrada molt l'escola, més que la del Marroc. M'agrada més viure aquí que al Marroc i som feliç aquí.

Hassna Charkaoui 2n ESO A

ELS CAMPS DE REFUGIATS SAHARIANS A ALGÈRIA

A principis del passat mes de desembre vaig tenir l'oportunitat de fer realitat un viatge que m'illusionava des de feia un grapat d'anys. M'estic referint a la visita als camps de refugiats saharians de Tindouf, a l'hamada algeriana.

Els motius pels quals vaig fer aquest viatge van ser diversos. Un d'ells és que des de fa ja molt de temps, m'ha interessat la sort del poble saharià i l'he seguida a través de les notícies als mitjans de comunicació (escasses). Per això, he procurat assistir també a tots els actes que hi fessin referència. De fet, sempre he sentit simpatia per aquest petit poble, que malgrat totes les adversitats, no renuncia a esser sobirà i a decidir viure lliurement el seu futur.

El Sàhara Occidental, la R.A.S.D. (República Àrab Saharina Democràtica), està geogràficament situada al nord-oest del continent Africà, just un poc més al sud de l'arxipèlag de les Canàries.

El 1974, l'Estat espanyol acceptà la proposta de l'ONU (Organització de les Nacions Unides) d'iniciar el procés d'autodeterminació del Sàhara occidental per mitjà d'un referèndum que havia de tenir lloc la primera meitat de l'any 1975.

El Marroc, des d'un principi, s'oposà a aquesta solució. La intenció del Marroc envers aquests territoris era clarament la d'annexionar-los per tal d'apropriar-se dels seus recursos (bancs de pesca, jaciments de fosfats, níquel, crom, platí, or, plata, estany, bosses d'aigua i petroli).

El 14 de novembre de 1975 i, per sorpresa del món sencer, es van signar els acords tripartits de Madrid, pels quals el govern espanyol cedia el Sàhara Occidental al Marroc i Mauritània.

El 24 de novembre s'inicià l'ocupació del Sàhara Occidental per part dels marroquins i dels mauritans.

Des de principis de 1976 la població sahariana inicià l'èxode cap a l'interior del país i, posteriorment, cap als campaments de refugiats situats en territori algerià, on es calcula que hi sobreviuen unes 200.000 persones, gràcies a l'ajut internacional en una terra dura, inhòspita i desproveïda de la més mínima comoditat.

Es va proclamar com a república independent el 27 de febrer de 1976, al campament de Bir-Lehlu; just l'endemà que l'estat espanyol es desentengués i els abandonàs definitivament, després de molts anys de colonització, sense acceptar cap tipus de responsabilitat, a la seva sort.

A partir d'aquest moment la història del poble saharià ha estat una història de continuada persecució violenta (bombardejats amb napalm i fòsfor blanc), de desaparicions, de negació de la seva identitat com a poble, d'expulsió dels seus territoris i d'humiliació.

He de dir que va ser una experiència del tot enriquidora a nivell humà i, que va sobrepassar de sobres les expectatives que m'havien mogut a realitzar aquest viatge.

L'hamada algeriana és un territori desèrtic, desproveït de qualsevol recurs, i del qual no se'n pot obtenir pràcticament res.

Els saharauís depenen totalment de l'ajut que reben des de l'exterior gràcies a algunes ONGs, organitzacions i associacions com la de les Balears i també de particulars, sobretot d'aquelles famílies que acullen

els infants i joves saharauís durant dos mesos a l'estiu o durant anys per facilitar-los uns estudis.

Tots els integrants del meu grup vàrem arribar a l'aeroport militar de Tindouf i des d'allà ens distribuïren en diferents campaments (Wilaies): el de Smara, el de Al'-Aiun, el de Ausserd (el que em tocà a mi) i el darrer el de Dajla. Aquests campaments reben el nom de diferents ciutats dels territoris saharians ocupats pel Marroc.

Des del primer moment i malgrat els aires calorosos del desert, no em vaig sentir mai com a un estrany. Malgrat totes les dificultats que té aquesta gent, he de dir que sempre ens van rebre amb un somriure a la cara, no van demostrar en cap moment un mínim esbós de tristesa i sempre van compartir amb nosaltres el poc que tenien amb una senzillesa, humanitat i generositat que, crec que puc afirmar, no he vist mai a aquesta terra nostra tan afortunada on vivim tots nosaltres. No tenen res material, però tenen tot el necessari per viure el moment amb felicitat.

Un dia qualsevol en aquests campaments fèiem activitats turístiques poc comunes a les nostres latituds: anàvem a visitar les escoles, gaudíem en els tallers ocupacionals des d'on, principalment les dones,

aprenien un ofici com el de l'elaboració de teixits i el seu tractament, o simplement ens assèiem amb la família i no ens cansàvem de prendre te. Ara, el més impressionant de tot per qui no ho ha vist mai és l'espectacle encisador que et regalen les dunes del desert, el cel de la posta de sol i el color màgic que l'horitzó infinit va adquirint a mesura que el dia s'enfosca.

Dormíem dintre de les "Jaimas", tradicionals tendes fetes originàriament amb pell de camell, però que per qüestions econòmiques ara es fan de lona. No teníem llit, sinó que dormíem sobre unes catifes que ens guardaven de les fredes temperatures de la nit. Perquè heu de saber que malgrat que durant el dia la calor podia esser d'uns vint-i-dos graus centígrads en un mes d'hivern, arribada la matinada només s'enregistraven cinc o sis graus.

Si pogués demanar un desig seria, sens dubte, tornar repetir aquest viatge, però aquesta vegada no en els campaments de l'hamada algeriana, sinó en els seus territoris legítims, totalment alliberats. Això significaria la fi d'un conflicte que ja fa massa temps que dura.

Per acabar i des d'aquí, vull agrair a la meva família sahariana, Neya (mare), Mamitu (pare), Salma, Suceina, Bamba i Salama (fills), i als molts altres companys que vaig deixar allà, l'hospitalitat, la generositat i la humanitat que em van demostrar. Sempre us tindrè en el meu record!!.

cosme joan riera i mestre, març de 2004.

Carta a la Ludoteca

Estimats companys de ludoteca:

Que no sabeu la darrera? Resulta que per una d'aquestes coses de les democràcies, al nostre poble hi va haver un canvi de govern al mes de maig, de la qual cosa ben segur n'estau assabentats. Aires nous que bufen d'estribord. I dò va resultar que un horabaixa algú va visitar la nostra ludoteca del carrer Zavellà, ens han dit que un dels nous que comanden, i malgrat quedàs encisat per l'oloreta de les joguines, li va semblar que massa doblers costava el local pel nombre de nins i nines que hi vénen a jugar. I no en va tenir d'altra que suggerir el tancament del local. De quina manera? Retallant tant d'euros que no ens quedava altra mena d'alternativa que rodar clau.

Però com que parlant s'entén la gent, es veu que varen discutir molt i molt i després d'una bona berenada se'ls va ocórrer que muntarien la ludoteca al tercer pis de la biblioteca municipal i s'estalviarien el lloguer de la nostra primera ludoteca. Dit i fet, ja tots els estris, pepes, disfresses, plastilines i catifes hi són col·locades.

Les negociacions no varen esser senzilles; ens sabia molt de greu pensar que nosaltres fariem massa renou i molestariem la gent que va a estudiar; ens esgarrifava un poc pensar en la dosi de vitamines extra que haurien de prendre les mamàs, padrines i altres voluntaris per pujar amb els cotxets i altres eines una escala de tres pisos, ens preocupava el lloc arraconat...però bé. El temps escriu les pàgines millor que qualsevol de nosaltres.

El que compta de veritat es que podem seguir jugant, gaudint i fent tallers diversos a la ludoteca pública Es Lledoner. La resta són assumptes de la gent gran, que fan i desfan. Fins ben aviat.

Un nin que juga a la Ludoteca.

A QUÈ ASPIRAM LES DONES? A TOT !!!

Aquesta vegada parlarem d'un tema molt tractat però no per aixó ja resolt: l'Educació de la dona.

Fins no fa gaire a l'Ensenyança Obligatòria hi havia determinades assignatures com "hogar", "labores", "economia domèstica"... tot aixó per no parlar d'escoles exclusivament femenines o masculines, mixtes però amb aules separades, patis separats o una mateixa aula amb un gran passadís que separava les zones... que reforçaven la idea que les nines, futures dones del dia de demà, havien de començar a adquirir unes competències que suposadament eren pròpies del sexe femení. D'aquesta manera ja des de l'escola es començava a discriminar per raons de sexe, en lloc de contribuir a la lluita per la consecució d'igualtat d'oportunitats.

Avui en dia aixó ha canviat, des de l'ensenyança no es fa cap tipus de diferenciació, professors i professores tenen cura que el seu llenguatge, actituds, continguts, etc. no sigui sexista. En definitiva, el que es pretén es oferir una educació no discriminatòria.

Revisant els còmics de na "Mafalda" hi trobam dues mentalitats contraposades

Avui en dia ja no hi ha nines que afirmen obertament que la seva aspiració futura només sigui casar-se i tenir molts de fills, sense abans haver-se realitzat professionalment. Sembla que tenen les portes obertes a tots els àmbits professionals i socials, amb igualtat de condicions que els seus col·legues del sexe masculí, però en realitat no és així.

Si ho pensam bé, tenim la sensació de que ens han enganat: és veritat que hem estudiat, que ens hem preparat per ocupar un lloc de feina... però quan han arribat els fills ens hem trobat desbordades: per una part havíem de complir com a professionals i, per altra, com a mares i mestresses de casa... Mentre ells només han de demostrar ser competents bàsicament a l'àmbit de la seva professió, la dona haurà de demostrar ser-ho també a nivell familiar i casolà (ha de ser "professional de la neteja", cuinera, infermera, economista, bona mare i esposa, atenta filla, encantadora nora... i tot això amb una imatge impecable).

Segons l'opinió de la sociòloga Rocío Rodríguez: "...Les noves generacions creuen que viuen en una societat igualitària, i aquesta és la trampa. Vivim en una ficció. La gent jove creu que homes i dones són iguals, a casa no són sols les nines les que freguen i elles van a la Universitat com ells... No han hagut de lluitar com ho van fer als anys setanta. Han crescut amb menys desigualtat aparent, però amb una igualtat falsa, i això es nota tot d'una que arriba el primer fill: quan els cau del cel el rol tradicional, i és aquí quan algunes claudiquen i tornen a casa."

Avui passa això: algunes dones , però sols les que s'ho poden permetre, decideixen deixar aparcada la feina (per uns anys o fins que puguin) per a dedicar-se als seus fills... i les altres fan el que poden... que ja és molt!

Les nines d'avui han de ser realistes amb el seu futur, i saber el que els espera, i la família i l'escola els hem de preparar per enfrontar-s'hi.

Des d'aquí demanam com a única sol·lució un plantejament de vida més solidari. Les nines, les dones, no volem ser més que els homes, ni ocupar el seu lloc. Hem demostrat que SOM FORTES I VALENTES però això no vol dir que ho puguem fer tot. Els homes, com més intel·ligents més conscients... però necessitam que tota la societat opini el mateix.

Departament de Suport

GLOBUS SONDA PER A LA REGRESSIÓ LINGÜÍSTICA

Al llarg d'aquests últims anys, a les Illes Balears, hi ha hagut unes quantes regles no escrites que tots els poders públics, més o manco, han anat complint. Una d'aquestes regles no escrites era que no es podien produir regressions en política lingüística. D'alguna manera, això mantenia l'estatus quo, i no donava gaire joc als que, d'una manera documentada, volien exercir unes postures més crítiques. Si no hi havia passes endarrera, era molt difícil demostrar que, per aquest camí, no es pot arribar a aconseguir la plena normalització de l'ús de la llengua catalana entre nosaltres.

Pensem que vivim en una comunitat dita "autònoma" que gaudeix d'una autonomia molt minsa. I que la normalització lingüística constitueix un procés profundament vinculat amb la situació política. Així, els països que han aconseguit la plena normalització de la pròpia llengua, a l'Europa de l'últim segle, han estat els que han assolit la sobirania política. Al marge d'aquesta regla general, hi tenim els models lingüístics igualitaris (aquells en què, en un estat plurilingüe, totes les llengües són tractades en les mateixes condicions), com ara Bèlgica o Suïssa. Ni les Balears, ni els Països Catalans en conjunt ens trobam en la situació de sobirania política, ni tampoc feim part d'estats que comptin amb models lingüístics igualitaris (per a França són impensables i per a Espanya, al cap i a la fi, també).

Malgrat tot, tenim un estatut d'autonomia que estableix que el català i l'espanyol són oficials, però que deixa ben clar que el català ho és per la seua qualitat de llengua pròpia de les Illes, mentre que l'espanyol (anomenat "castellà") ho és a causa de la seua condició de llengua oficial de l'Estat. Així mateix, des de l'any 1986 comptam amb una Llei de Normalització Lingüística, aprovada sense gaire intenció de portar-la a terme, i encara no desenvolupada completament. I existeix un decret de mínims que obliga a fer almenys el cinquanta per cent de l'ensenyament en llengua catalana.

Recentment, el conseller d'Educació i Cultura, Francesc Fiol, s'ha despenjat amb una sèrie de propostes que han aixecat una bona polseguera dins la comunitat educativa de les illes Balears i Pitiüses (i, per extensió, en el conjunt de la nostra societat). Aquestes propostes

passen per coses tan peregrines com ara haver de fer un referèndum per ensenyar més del cinquanta per cent de les matèries en català. Si així ho han decidit els òrgans competents -en aquest cas, els consells escolars- per quina raó s'ha de remoure allò que ja està enllestit i clarificat? I si encara no s'ha pres una decisió d'aquestes característiques, per què s'ha de subordinar a un referèndum entre pares i mares, en comptes de deixar-se en mans del Consell Escolar, com a màxim òrgan de direcció dels centres educatius? Per què els consells escolars són bons per a unes determinades coses i, en canvi, dolents (o insuficients) per a unes altres?

El conseller Fiol ha proposat, així mateix, que els progenitors puguin escollir la llengua en què han de ser educats els seus fills i filles. Teòricament, doncs, almenys el cinquanta per cent de l'activitat educativa s'ha de realitzar en llengua catalana, però hom pot decidir per als propis fills que tot l'ensenyament ha de ser en espanyol. O que tot ha de ser en català, naturalment. Com es pot gestionar, una situació d'aquestes característiques? Caldrien, com a mínim, tres xarxes educatives: una en llengua catalana, una altra en espanyol i una altra de bilingüe. Si ara mateix ja hi ha poc pressupost per a una sola xarxa, no entenem com se'n podrien fer funcionar tres. Això, deixant de banda el fet que es donaria prioritat al principi de separació dels estudiants en funció de la llengua que preferissin per a l'ensenyament.

Molts ens hem estat demanant si les propostes d'en Fiol anaven seriosament, o si constitueixen només un globus sonda per tal de polsar l'opinió dins l'àmbit educatiu. En aquest cas, tendríem un símptoma clar que, si no hi ha reacció ferma per part de la societat civil, els poders públics faran allò que puguin per continuar el procés d'anihilació de la llengua catalana.

El que no podran fer, sense canviar l'Estatut d'Autonomia, és traslladar l'autoritat normativa de la Universitat a l'Institut d'Estudis Balearics. Per canviar aquesta autoritat normativa d'estament han de canviar l'estatut, i per això calen dos terços dels vots del Parlament. I ni en els pitjors malsons dels nacionalistes no espanyolistes i de la gent d'esquerres de les Illes, aquesta possibilitat no sembla possible.

BERNAT JOAN i MARÍ.

Doctor en Filologia Catalana i Professor a l'IES Santa Maria. EIVISSA..

TAULA

PARE DURAN	3
Notícies de l'escola	5
Participació dels alumnes d'infantil	
<i>Els petits anam de Rua (1r Cicle)</i>	14
<i>Visita a una exposició (2n Cicle)</i>	15
Participació dels alumnes de primària	
<i>Sa Rueta (1r A i B)</i>	16
<i>Dia de la No-Violència i la Pau (2n A i B)</i>	17
<i>Sa Nostra Rueta (2n A i B)</i>	18
<i>Dia de la Dona Treballadora (3r A i B)</i>	19
<i>Gloses a voler!! (4t A i B)</i>	20
<i>Un Trimestre molt interessant (5è A i B)</i>	22
<i>Entrevistes a personatges (6è A i B)</i>	25
ESPORT ESCOLAR	30
DEPARTAMENT D'ANGLÈS (Easter)	32
Participació dels alumnes de secundària (4t. Tecnologia)	
<i>La manifestació de l'II M (4t)</i>	34
<i>L'II M (2n A)</i>	35
<i>El terrorisme (4t A)</i>	36
<i>Carnaval (1r)</i>	37
<i>La vida dels mestres (1rB)</i>	38
<i>Carta des de la distància (2n A)</i>	39
Els camps de refugiats Saharians a Algèria. Cosme Joan Riera ..	40
Carta a la Ludoteca	44
DEPT. SUPORT: A què aspiram les dones? A tot!!! ..	45
BERNAT JOAN i MARÍ. Globus sonda per a la Regressió	
<i>Lingüística</i>	48

Edició	Impressió	Assessoria lingüística
Cooperativa d'Ensenyament "Es Lledoner"	Impremta "LLOPIS"	Antoni Maimó
Direcció	Muntatge	Col.laboracions
Joan Xamena Antoni Vicens	Jaume Obrador Joan Xamena Tecnologia 4t ESO	M ^a Antònia Estelrich Tots els alumnes i mestres del col·legi

E-mail: lledoner@lledoner.com

Felanitx, abril de 2.004

PHOTO SPRINT
x p r e s s

FOTOS JAUME MONSERRAT
REVELATS 1H.

REVELADO
digital
MONSERAT
PRINT

C/Santueri, 88
971 58 11 56

FELANITX

www.jaumemonserat.com